

ΕΩΘΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Α'. ΕΩΘΙΝΟΝ

Κατά Ματθαῖον. (ΚΗ'. 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν· καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν, καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Β. ΕΩΘΙΝΟΝ

Κατά Μάρκον. (ΙΣΤ'. 1-8).

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωῒ τῆ μιᾶ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλύσται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς

ΕΩΘΙΝΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Α'. ΕΩΘΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Κατά Ματθαῖον. (ΚΗ'. 16-20).

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ οἱ ἕνδεκα Μαθητὲς πορεύθησαν (πῆγαν) στή Γαλιλαία, στό ὄρος πού τοὺς πρόσταξε ὁ Ἰησοῦς· καὶ μόλις τὸν εἶδαν, τὸν προσκύνησαν, μερικοὶ ὅμως δίστασαν· καὶ ἀφοῦ ἦλθε κοντά τους ὁ Ἰησοῦς, μίλησε σ' αὐτούς λέγοντας· μοῦ δόθηκε κάθε ἐξουσία στόν οὐρανὸ καὶ ἐπάνω στή γῆ· πηγαίνετε λοιπὸν καὶ διδάξετε σέ ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντάς τους στό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντάς τους νά τηροῦν (νά ἐφαρμόζουν) ὅλα ὅσα σᾶς παρήγγειλα· καὶ νά, ἐγὼ εἶμαι μαζί σας μέχρι τό τέλος τοῦ κόσμου. Ἀμήν.

Β'. ΕΩΘΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Κατά Μάρκον. (ΙΣΤ'. -)

Ὅταν πέρασε τό Σάββατο, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καὶ ἡ Σαλώμη ἀγόρασαν ἀρώματα μέ σκοπὸ νά ἐλθουν καὶ νά ἀλείψουν τὸν Ἰησοῦ. Καὶ πολὺ πρωῒ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδας ἔρχονται στό μνημεῖο, ὅταν ἀνέτειλε κάτω ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα ὁ ἥλιος, καὶ ἔλεγον μεταξύ τους· ποιὸς θά ἀποκυλίσει γιὰ μᾶς τό λίθο (τὴν πέτρα) ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ὑψώνοντας τὰ βλέμματα βλέπουν ὅτι ἀποκυλίσθηκε ὁ λίθος· (καὶ σκέπτονταν αὐτά) διότι ἦταν πολὺ μέγας. Καὶ

τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολήν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε, Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον, ἠγγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν, ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Γ'. ΕΩΘΙΝΟΝ

Κατὰ Μάρκον. (ΙΣΤ'. 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωτὴ πρώτῃ Σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, καὶ κείνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρῳ μορφῇ, πορευομένοις, εἰς ἀγρόν. Κείνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς, οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερώθη, καὶ ὠνειδίσει τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεγερμένον, οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα,

μόλις εἰσῆλθαν στό μνημεῖο, βλέπουν ἓνα νέο νά κάθεται στά δεξιά (τοῦ μνημείου), πού ἦταν ντυμένος μέ λευκή στολή, καί θαμπώθηκαν (φοβήθηκαν πολύ καί ἔμειναν κατάπληκτες)· κι ἐκεῖνος λέγει σ' αὐτές· μὴ φαβᾶσθε, ζητεῖτε τὸν Ἰησοῦ τὸ Ναζωραῖο πού σταυρώθηκε; Ἀναστήθηκε, δέν εἶναι ἐδῶ· νά ὁ τόπος ὅπου τὸν τοποθέτησαν (νεκρό). Ἀλλά πηγαίνετε, πεῖτε στοὺς Μαθητές του καί στὸν Πέτρο, ὅτι πηγαίνει πρὶν ἀπὸ σᾶς στή Γαλιλαία· Ἐκεῖ θά τὸν δεῖτε, ὅπως σᾶς εἶπε. Καί ἀφοῦ βγήκαν γρήγορα, ἔφυγαν ἀπὸ τὸ μνημεῖο· καί τίς κατεῖχε τρόμος καί κατάπληξη, καί σέ κανέναν δέν εἶπαν τίποτε· διότι φοβοῦνταν.

Γ'. ΕΩΘΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Κατὰ Μάρκον. (ΙΣΤ'. 9-20).

Ἀφοῦ ἀναστήθηκε ὁ Ἰησοῦς τὸ πρωτὴ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδας, ἐφανίσθηκε πρῶτα στή Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀπὸ τὴν ὁποία εἶχε βγάλει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη, πῆγε καὶ τὸ ἀνήγγειλε στοὺς Μαθητές πού τὸν εἶχαν ἀκολουθήσει, οἱ ὁποῖοι πενθοῦσαν καὶ ἔκλαιαν, καὶ ἐκεῖνοι, ὅταν ἀκούσαν ὅτι ζεῖ καὶ ἐφανίσθηκε σ' αὐτήν, ἔδειξαν ἀπιστία. Καί μετὰ ἀπ' αὐτὰ φανερώθηκε μέ μορφὴ διαφορετικὴ (ἀπὸ ὅτι ἦταν πρὸ τοῦ πάθους) σέ δύο ἀπ' αὐτούς (τούς Μαθητές), καθὼς πῆγαιναν σέ κάποιο χωράφι. Κι ἐκεῖνοι πῆγαν καὶ τὸ ἀνήγγειλαν στοὺς ὑπολοίπους, ἀλλὰ οὔτε σ' ἐκείνους πίστεψαν. Ὑστερα ἐνῶ εἶχαν καθίσει γιὰ δεῖπνο οἱ ἑνδεκά Μαθητές, φανερώθηκε σ' αὐτούς καὶ ἐπέπληξε (ἐπέπληξε) τὴν ἀπιστία καὶ τὴ σκληροκαρδίαν τους, διότι δέν πίστεψαν σ' αὐτούς πού τὸν εἶδαν

κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει. Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι, γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς, ὄφεις ἀροῦσι, κἄν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει, ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δ'. ΕΩΘΙΝΟΝ

Κατὰ Λουκᾶν. (ΚΔ'. 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρουσαι ἅ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὔρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὔρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοῦ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἔσθησιν ἀστραπτούσαις· ἐμόφβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτὰς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ἔδω, ἀλλ' ἠγέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων, ὅτι

ἀναστημένο. Καὶ εἶπε σ' αὐτοὺς· πηγαίνετε σέ ὅλο τὸν κόσμον καὶ κηρύξτε τὸ εὐαγγέλιον σέ ὅλη τὴν κτίση. Ὅποιος πιστεύσει καὶ βαπτισθεῖ θά σωθεῖ, καὶ ὅποιος ἀπιστήσει θά καταδικασθεῖ. Καὶ θά ἐπακολουθήσουν σ' αὐτοὺς πού θά πιστέψουν τὰ ἐξῆς σημεῖα (θαύματα). Στό ὄνομά μου θά βγάλουν δαιμόνια· θά μιλήσουν μέ καινούριες γλώσσες· θά πιάσουν καὶ θά σηκώσουν φίδια· καὶ ἂν πιοῦν κάποιο θανατηφόρο δηλητήριο, δέν θά τοὺς βλάψει· θά βάλλουν τὰ χέρια τοὺς ἐπάνω σέ ἀρρώστους καὶ θά γίνουν καλά. Ὁ Κύριος λοιπόν, ἀφοῦ μίλησε σ' αὐτοὺς, ἀναλήφθηκε στόν οὐρανό καὶ κάθισε στά δεξιά τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐκεῖνοι ἀφοῦ βγήκαν κήρυξαν παντοῦ, ἐνῶ ὁ Κύριος ἦταν συνεργός (τοὺς βοηθοῦσε) καὶ βεβαίωνε τὸ λόγο τοὺς μέ τὰ σημεῖα (τά θαύματα) πού ἐπακολουθοῦσαν. Ἀμήν.

Δ'. ΕΩΘΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Κατὰ Λουκᾶν. (ΚΔ'. 1-12).

Κατὰ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδας βαθιά ἦλθαν κάποιες γυναῖκες στό μνήμα φέροντας ἀρώματα πού ἔτοίμασαν, καὶ μερικές ἄλλες μαζί τους. Καὶ βρῆκαν τὸν λίθον ἀποκλισμένο ἀπὸ τὸ μνημεῖο, καὶ ἀφοῦ μπῆκαν μέσα, δέν βρῆκαν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἐνῶ ἀποροῦσαν αὐτές γι' αὐτό, ξαφνικά παρουσιάσθηκαν σ' αὐτές δύο ἄνδρες μέ στολές πού ἀστραφταν καὶ ἐνῶ αὐτές φοβήθηκαν καὶ ἔσκυβαν τὸ πρόσωπο στή γῆ, εἶπαν σ' αὐτές· γιατί ζητεῖτε μαζί μέ τοὺς νεκρούς; δέν εἶναι ἐδῶ, ἀλλὰ ἀναστήθηκε· θυμηθεῖτε τί σᾶς εἶπε, ὅταν ἀκόμη ἦταν στή Γαλιλαία, λέγοντας ὅτι πρέπει ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ πού ἔγινε ἄνθρωπος, νά παραδοθεῖ σέ χέρια ἀνθρώπων

δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς, ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Ε'. ΕΩΘΙΝΟΝ

Κατὰ Λουκᾶν. (ΚΔ'. 12-35).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαούς· καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὕς ἀντιβάλλετε πρὸς

ἁμαρτωλῶν καὶ νὰ σταυρωθεῖ καὶ τὴν τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστηθεῖ. Καὶ θυμήθηκαν τὰ λόγια του καὶ ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὸ μνημεῖο τὰ ἀνήγγειλαν ὅλα αὐτὰ στοὺς ἕνδεκα καὶ σὲ ὅλους τοὺς ὑπολοίπους. Καὶ ἦσαν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ Ἰωάννα καὶ ἡ Μαρία ἡ μητέρα τοῦ Ἰακώβου καὶ οἱ ὑπόλοιποι μαζί τους, οἱ ὁποῖες ἔλεγον αὐτὰ στοὺς Ἀποστόλους, καὶ τοὺς φάνηκαν ὡς παραλήρημα τὰ λόγια τους καὶ δυσπιστοῦσαν σ' αὐτές, καὶ ὁ Πέτρος, ἀφοῦ σηκώθηκε, ἔτρεξε σὸ μνημεῖο, καὶ ἀφοῦ ἔσκυψε, βλέπει τὰ σάβανα ἀφημένα μόνα χωρὶς τὸ σῶμα καὶ γύρισε σὸ κατάλυμα πού ἔμενε θαυμάζοντας γι' αὐτὸ πού ἔγινε.

Ε'. ΕΩΘΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Κατὰ Λουκᾶν. (ΚΔ'. 12-35).

Κατὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο ὁ Πέτρος σηκώθηκε καὶ ἔτρεξε σὸ μνημεῖο καὶ σκύβοντας βλέπει τοὺς νεκρικοὺς ἐπιδέσμους νὰ εἶναι μόνοι χωρὶς τὸ σῶμα κάτω σὸ δάπεδο, καὶ ἐπέστρεψε, σὸ κατάλυμα ὅπου ἔμενε, θαυμάζοντας γι' αὐτὸ πού ἔγινε. Καὶ νὰ, δύο ἀπὸ τοὺς Μαθητὲς πήγαιναν τὴν ἴδια ἡμέρᾳ σὲ ἓνα χωριὸ πού ἀπέιχε ἐξήντα στάδια (ἕνδεκα περίπου χιλιόμετρα) ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ πού λεγόταν Ἐμμαούς· καὶ αὐτοὶ μιλοῦσαν μεταξύ τους γιὰ ὅλα αὐτὰ πού ἔγιναν. Καὶ συνέβη, ἐνῶ μιλοῦσαν αὐτοὶ καὶ συζητοῦσαν, αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς τοὺς πλησίασε καὶ πήγαινε μαζί τους· καὶ τὰ μάτια τους ἐμποδίζονταν, γιὰ νὰ μὴ τὸν ἀναγνωρίσουν. Καὶ τοὺς εἶπε· ποιά εἶναι τὰ ζητήματα αὐτὰ τὰ ὁποῖα συζητεῖτε μεταξύ σας περιπατώντας

ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῶ· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρῖμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν; ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ. Ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθρῆσαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθον τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται. Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν λέγοντες· μείνον μεθ' ἡμῶν,

καὶ εἶστε σκυθρωποί; Καὶ ἀποκρίθηκε ὁ ἓνας πού λεγόταν Κλεόπας καὶ τοῦ εἶπε· Ἐσὺ μόνος ἀπὸ τῶν ξένους μένεις στὴν Ἱερουσαλήμ καὶ δὲ γνωρίζεις ὅσα ἔγιναν σ' αὐτὴν αὐτὲς τίς ἡμέρες; Καὶ τοὺς εἶπε· ποῖα; Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν· αὐτὰ πού ἔγιναν σχετικά μέ τόν Ἰησοῦ τόν Ναζωραῖο, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε Προφήτης δυνατὸς σέ ἔργα καὶ λόγια ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ὄλου τοῦ λαοῦ, καὶ πῶς τόν παρέδωσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντές μας σέ καταδίκη θανάτου καὶ τόν σταύρωσαν; κι' ἐμεῖς ἐλπίζαμε, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος πού ἐπρόκειτο νά σώσει τόν Ἰσραήλ. Ὅμως μαζί μέ ὅλα αὐτὰ εἶναι ἡ τρίτη ἡμέρα σήμερα ἀφότου ἔγιναν αὐτὰ (καὶ δέν συνέβη τίποτε). Ἀλλὰ καὶ κάποιες γυναῖκες ἀπὸ ἐμᾶς μᾶς ἐξέπληξαν γιατί πῆγαν πολύ πρῶι στό μνημεῖο, καὶ ἀφοῦ δέ βρῆκαν τό σῶμα του, ἦλθαν λέγοντας ὅτι εἶδαν καὶ ὀπτασία (ἐμφάνιση) Ἀγγέλων, πού ἔλεγαν ὅτι αὐτὸς ζεῖ. Καὶ πῆγαν μερικοὶ ἀπὸ μᾶς στό μνημεῖο καὶ βρῆκαν τὰ πράγματα ἔτσι, ὅπως εἶπαν καὶ οἱ γυναῖκες, ἀλλὰ αὐτόν δέν τόν εἶδαν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε σ' αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδυκίνητοι στὴν καρδιά, στό νά πιστεύετε ὅλα, ὅσα εἶπαν οἱ Προφῆτες! Δέν ἔπρεπε ὁ Χριστός νά πάθει αὐτὰ καὶ νά εἰσελθεῖ στή δόξα του; Καὶ ἀφοῦ ἄρχισε ἀπὸ ὅσα εἶπε ὁ Μωσῆς καὶ ὅλοι οἱ Προφῆτες, ἐξηγοῦσε σ' αὐτούς τά γραφόμενα σχετικά μέ αὐτόν σέ ὅλες τίς Γραφές. Καὶ πλησίασαν στό χωριό, ὅπου πῆγαιναν καὶ ὁ ἴδιος προσποιήθηκε, ὅτι θά προχωροῦσε μακρύτερα. Καὶ τόν ἀνάγκασαν παρακαλώντας καὶ λέγοντας· μείνε μαζί μας, γιατί πλησιάζει νά βραδυάσει καὶ προχώρησε ἡ ἡμέρα πρὸς τὴ Δύση. Καὶ μπῆκε στό σπίτι γιὰ νά μείνει μαζί τους. Καὶ συνέβη τό ἐξῆς· Ὅταν κάθισε αὐτὸς μαζί τους, πῆρε τό

ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβῶν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδιά ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας, ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

ΣΤ'. ΕΩΘΙΝΟΝ

Κατὰ Λουκᾶν. (ΚΔ'. 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατι διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετε τι βρώσιμον

ψωμί τό εὐλόγησε καὶ ἀφοῦ τό τεμάχισε τό ἔδινε σ' αὐτούς. Καὶ ἀνοιξαν τὰ μάτια τους καὶ τὸν ἀναγνώρισαν καλά· ἀλλὰ Ἐκεῖνος ἔγινε ἄφαντος ἀπ' αὐτούς. Καὶ εἶπαν μεταξύ τους· δὲν καιγόταν ἡ καρδιά μας μέσα μας, καθὼς μᾶς μιλοῦσε στό δρόμο καὶ μᾶς ἐξηγοῦσε τίς Γραφές; Καὶ ἀφοῦ σηκώθηκαν τὴν ἴδια ὥρα, ἐπέστρεψαν στήν Ἱερουσαλήμ καὶ βρῆκαν συγκεντρωμένους τοὺς ἕνδεκα Μαθητές καὶ τοὺς ἄλλους πού ἦταν μαζί τους, πού ἔλεγαν, ὅτι ἀναστήθηκε ὁ Κύριος ἀληθινά καὶ ἐμφανίσθηκε στόν Σίμωνα (τόν Πέτρο). Καὶ αὐτοὶ διηγοῦνταν, ὅσα συνέβησαν στό δρόμο, καὶ πῶς ἀναγνωρίσθηκε ἀπ' αὐτούς, στόν τεμαχισμό τοῦ ἄρτου.

ΣΤ'. ΕΩΘΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Κατὰ Λουκᾶν. (ΚΔ'. 36-53).

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, ἀφοῦ ἀναστήθηκε ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοὺς νεκρούς, στάθηκε ἀνάμεσα στοὺς Μαθητές του καὶ λέγει σ' αὐτούς· εἰρήνη σ' ἐσᾶς. Καὶ ταραγμένοι καὶ φοβισμένοι νόμιζαν ὅτι βλέπουν πνεῦμα (ψυχὴ νεκροῦ χωρὶς σῶμα). Καὶ εἶπε σ' αὐτούς· γιατί εἴσθε ταραγμένοι, καὶ γιατί ἀνεβαίνουν λογισμοὶ ἀμφιβολίας στό νοῦ σας; δεῖτε τὰ χέρια μου καὶ τὰ πόδια μου, ὅτι εἶμαι ἐγὼ ὁ ἴδιος· ψηλαφήστε με καὶ δεῖτε, ὅτι τό πνεῦμα δὲν ἔχει σὰρκα καὶ ὀστά, ὅπως βλέπετε ἐμένα νά ἔχω. Καὶ ἀφοῦ εἶπε αὐτό, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια του. Καὶ ἐπειδὴ αὐτοὶ ἀπιστοῦσαν ἀκόμη ἀπὸ τῆς χαρᾶς τοὺς εἶπε· ἔχετε ἐδῶ τίποτε φαγώσιμο; Κι ἐκεῖνοι τοῦ ἔδωσαν ἓνα κομμάτι ἀπὸ ψημένο ψάρι καὶ κρηθῆρα μέ μέλι, καὶ ἀφοῦ τὰ πῆρε, ἔφαγε μπροστά τους.

ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβῶν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ Προφήταις καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ, προσκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Z'. ΕΩΘΙΝΟΝ

Κατὰ Ἰωάννην. (Κ'. 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωτὶ σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

Καὶ τοὺς εἶπε· αὐτὰ τὰ γεγονότα εἶναι ἢ πραγματοποίηση τῶν λόγων πού σᾶς εἶπα, ὅταν ἀκόμη ἦμουν μαζί σας, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐκπληρωθοῦν ὅλα τὰ γραμμένα στὸν νόμο τοῦ Μωσῆ καὶ στοὺς Προφῆτες καὶ στοὺς ψαλμούς γιὰ μένα. Τότε ἄνοιξε τὸ νοῦ τους, νὰ κατανοήσουν τίς Γραφές, καὶ εἶπε σ' αὐτούς· ὅτι ἔτσι ἔχει γραφεῖ, καὶ ἔτσι ἔπρεπε νὰ πάθει ὁ Χριστός, καὶ νὰ ἀναστηθεῖ κατὰ τὴν τρίτη ἡμέρα, καὶ νὰ κηρυχθεῖ σὲ σχέση μετὰ τὸ ὄνομά του μετάνοια καὶ συγχώρηση ἁμαρτιῶν σὲ ὅλα τὰ ἔθνη ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ. Κι ἐσεῖς θὰ εἰσθε μάρτυρες γι' αὐτά. Καὶ νὰ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ὑπόσχεση τοῦ Πατέρα μου σ' ἐσᾶς· καὶ σεῖς καθίσατε στὴν πόλη Ἱερουσαλήμ, ἕως ὅτου ντυθεῖτε δύναμη ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Καὶ τοὺς ἔβγαλε ἔξω μέχρι τῆ Βηθανία καὶ ἀφοῦ σήκωσε τὰ χεῖρα του τοὺς εὐλόγησε. Καὶ συνέβη, ἐνῶ αὐτὸς τοὺς εὐλογοῦσε, χωρίσθηκε ἀπ' αὐτούς καὶ ἀνέβαινε στὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ, ἀφοῦ τὸν προσκύνησαν, ἐπέστρεψαν στὴν Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ σύχναζαν πάντοτε στὸν ναὸ ὑμνῶντας καὶ δοξολογώντας τὸν Θεόν.

Ἀμήν (Ἀληθινά)..

Z'. ΕΩΘΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Κατὰ Ἰωάννην. (Κ'. 1-10).

Τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδας ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωτὶ στό μνημεῖο, ἐνῶ ἀκόμη ἦταν σκοτάδι, καὶ βλέπει τὸν λίθον (τὴν πέτρα) νὰ εἶναι σηκωμένος ἀπὸ τὸ

Τρέχει οὖν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα· καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν Γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

Η'. ΕΩΘΙΝΟΝ

Κατὰ Ἰωάννην. (Κ'. 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ ἓνα πρὸς τοὺς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς· ὅτι ἤσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν· καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς

μνημεῖο. Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται στοῦ Σίμωνα πού λεγόταν καὶ Πέτρος καὶ στοῦ ἄλλο Μαθητὴ τὸν ὅποιον ἀγαποῦσε ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει σ' αὐτούς· Πῆσαν τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ μνημείου καὶ δὲν γνωρίζουμε ποῦ τὸν τοποθέτησαν. Βγῆκε λοιπὸν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής καὶ πήγαιναν πρὸς τὸ μνημεῖο. Καὶ ἔτρεχαν καὶ οἱ δύο μαζί· καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής ἔτρεξε καὶ ἔφθασε γρηγορότερα ἀπὸ τὸν Πέτρο καὶ ἦλθε πρῶτος στοῦ μνημείου, καὶ ἀφοῦ ἔσκυψε βλέπει τὰ σάβανα ἀφημένα, ἀλλὰ δὲν εἰσῆλθε (δὲν μπῆκε μέσα). Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων ὁ Πέτρος ἀκολουθῶντας τον καὶ εἰσῆλθε μέσα στοῦ μνημείου καὶ βλέπει τὰ σάβανα ἀφημένα καὶ τὸ σουδάριο (τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς) ἀφημένο ὄχι μαζί μέ τὰ σάβανα, ἀλλὰ χωριστά τυλιγμένο σέ μία ἄκρη. Τότε λοιπὸν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητής πού ἦλθε πρῶτος στοῦ μνημείου καὶ εἶδε καὶ πίστεψε ὅτι ὁ Κύριος ἀναστήθηκε. Διότι δὲν γνώριζαν ἀκόμη καθαρά τίς προφητεῖες τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὅτι πρέπει αὐτός νά ἀναστηθεῖ ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

Η'. ΕΩΘΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Κατὰ Ἰωάννην. (Κ'. 11-18).

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο ἡ Μαρία (ἡ Μαγδαληνή) στεκόταν κοντὰ στοῦ μνημείου κλαίοντας ἀπ' ἔξω. Καθὼς λοιπὸν ἔκλαιε, παράσκυψε στοῦ μνημείου καὶ βλέπει δύο Ἀγγέλους νά κάθονται λευκοφορεμένοι, ἓνας πρὸς τὸ κεφάλι καὶ ἓνας πρὸς τὰ πόδια, ὅπου ἦταν θαμμένο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ τῆς λένε ἐκεῖνοι· γυναίκα, γιατί κλαῖς; τοὺς λέει· κλαίω, γιατί πήσαν τὸν Κύριό μου ἀπὸ τοῦ μνημείου καὶ δὲν γνωρίζω ποῦ τὸν ἔβαλαν, καὶ λέγοντας αὐτὰ στράφηκε

τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ἤδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστὶ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας, αὐτόν καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία· στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ραββουνί· ὃ λέγεται Διδάσκαλε· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου, πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν· ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς ὅτι εἶδεν τὸν Κύριον· καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Θ'. ΕΩΘΙΝΟΝ

Κατὰ Ἰωάννην. (Κ'. 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ· ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν, καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφιένται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε,

πρὸς τὰ πίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν νὰ στέκεται, καὶ δὲν κατάλαβε ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Τῆς λέγει ὁ Ἰησοῦς· γυναῖκα γιατί κλαῖς; ποιὸν ἀναζητεῖς; Ἐκείνη νομίζοντας ὅτι εἶναι ὁ κηπουρὸς τοῦ λέγει· Κύριε, ἂν ἐσὺ τὸν μετέφερες, πές μου ποῦ τὸν ἔβαλες καὶ ἐγὼ θὰ τὸν πάρω. Τῆς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Ἐκείνη στράφηκε καὶ τοῦ λέγει· Ραββουνί, πού σημαίνει Διδάσκαλε· τῆς λέγει ὁ Ἰησοῦς μὴ μέ ἀγγίζεις, διότι δὲν ἀνέβηκα ἀκόμη στὸν Πατέρα μου· ἀλλὰ πῆγαινε στοὺς ἀδελφούς μου καὶ πές τους· ἀνεβαίνω στὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα σας, καὶ Θεὸς μου καὶ Θεὸς σας. Ἐρχεται ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀναγγέλλοντας στοὺς Μαθητὲς ὅτι εἶδε τὸν Κύριο καὶ ὅτι τῆς εἶπε αὐτά.

Θ' . ΕΩΘΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Κατὰ Ἰωάννην. (Κ'. 19-31).

Ἐνῶ ἦταν βράδυ κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδας, καὶ ἐκεῖ, ὅπου ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ Μαθητὲς, ἐνῶ ἦταν κλειστὲς οἱ θύρες ἀπὸ τὸ φόβο τῶν Ἰουδαίων, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς καὶ στάθηκε στὴ μέση καὶ τοὺς λέγει· εἰρήνη σ' ἐσᾶς. Καὶ λέγοντας αὐτό ἔδειξε σ' αὐτούς τὰ χέρια καὶ τὴν πλευρὰ του. Χάρηκαν λοιπὸν οἱ Μαθητὲς, ὅταν εἶδαν τὸν Κύριο. Εἶπε λοιπὸν σ' αὐτούς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη σ' ἐσᾶς. Ὅπως μέ ἀπέστειλε ὁ Πατήρ, ἔτσι κι ἐγὼ στέλνω ἐσᾶς. Καὶ μόλις εἶπε αὐτό φύσησε σ' αὐτούς καὶ τοὺς λέγει, λάβετε Πνεῦμα Ἅγιο· ἐάν σέ κάποιους συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες τους, συγχωροῦνται σ' αὐτούς, ἐάν σέ κάποιους τίς κρατήσετε παραμένουν ἀσυγχώρητες.

κεκράτηνται. Θωμᾶς δέ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῶ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· ἑώρακάμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χειρὰ μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη ἡμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ῥῶδε, καὶ ἴδε τὰς χειρὰς μου, καὶ φέρε τὴν χειρὰ σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῶ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευκας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Γ'. ΕΩΘΙΝΟΝ

Κατὰ Ἰωάννην. (ΚΑ'. 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος, ἐφανερώσεν δὲ οὕτως·

Καὶ ὁ Θωμᾶς, πού στ' Ἑλληνικά σημαίνει Δίδυμος, δὲν ἦταν μαζί τους, ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ ἔλεγαν λοιπὸν οἱ ἄλλοι Μαθητές· εἶδαμε τὸν Κύριο· Κι ἐκεῖνος εἶπε σ' αὐτούς· ἐὰν δὲν ἴδῶ στ'ὰ χέρια του τὰ σημάδια τῶν καρφιῶν, καὶ δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου στ'ὰ σημάδια τῶν καρφιῶν, καὶ δὲν βάλω τὸ χέρι μου στὴν πλευρὰ του, δὲν θά πιστέψω. Καὶ μετὰ ἀπὸ ὀκτῶ ἡμέρες πάλι ἦταν μέσα οἱ Μαθητές του καὶ ὁ Θωμᾶς μαζί τους. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ ἦταν κλεισμένες οἱ θύρες, καὶ στάθηκε στὴ μέση καὶ εἶπε· εἰρήνη σ' ἐσᾶς. Ἐπειτα λέγει στὸ Θωμᾶ· Φέρε τὸ δάκτυλό σου ἐδῶ, καὶ δές τὰ χέρια μου, καὶ φέρε τὸ χέρι σου καὶ βάλε το στὴν πλευρὰ μου, καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀποκρίθηκε ὁ Θωμᾶς καὶ τοῦ εἶπε· εἶσαι ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· πιστεύεις, ἐπειδὴ μέ εἶδες· θά εἶναι μακάριοι ἐκεῖνοι πού δὲν θά μέ δοῦν, ἀλλὰ θά πιστέψουν σ' ἐμένα. Ὁ Ἰησοῦς βέβαια ἔκανε καὶ ἄλλα πολλά θαύματα μπροστὰ στοὺς Μαθητές του, τὰ ὅποια δὲν εἶναι γραμμένα στὸ βιβλίό αὐτό· αὐτὰ ὅμως γράφηκαν γιὰ νὰ πιστέψετε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστεύοντας νὰ ἔχετε ζωὴ χάρη στὸ ὄνομά του. Ἐπειτα λοιπὸν ἀπ' αὐτὰ οἱ Μαθητές ἐπέστρεψαν πάλι στὸ κατάλυμά τους.

Γ'. ΕΩΘΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

Κατὰ Ἰωάννην. (ΚΑ'. 1-14).

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ὁ Ἰησοῦς φανερώσεν στοὺς Μαθητές του τὸν ἑαυτό του στὴ θάλασσα τῆς Τιβεριάδας, ἀφοῦ ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς· καὶ τὸν φανερώσεν ὡς ἐξῆς· ἦταν μαζί ὁ Σίμων ὁ Πέτρος καὶ ὁ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος

Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναήλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῶ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδειςαν οἱ Μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῶ· οὐ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ Μαθητῆς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῶ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο ἦν γὰρ γυμνός καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῶ πλοιαρίῳ ἦλθον οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπίασατε νῦν. Ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν, καὶ τοσοῦτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ

Δίδυμος, καὶ ὁ Ναθαναήλ ἀπὸ τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ γιοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι δύο ἀπὸ τῶν Μαθητῶν του. Λέγει σ' αὐτοῦς ὁ Σίμων ὁ Πέτρος· πηγαίνω νά ψαρέψω. Τοῦ λένε· ἐρχόμαστε κι ἐμεῖς μαζί σου. Βγήκαν καὶ ἀνέβηκαν στό πλοῖο ἀμέσως, καὶ δέν ἔπιασαν τίποτε ἐκείνη τῇ νύχτα. Καί ὅταν ἔγινε πλέον πρωΐ, στάθηκε ὁ Ἰησοῦς στήν ἀκρογιαλιά· δέν γνώριζαν ὅμως οἱ Μαθητῆς ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Λέγει λοιπόν σ' αὐτοῦς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μήπως ἔχετε κανένα ψάρι γιά φαγητό; τοῦ ἀποκρίθηκαν· ὄχι. Καί Ἐκεῖνος εἶπε σ' αὐτοῦς· ρίξτε τό δίχτυ στά δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου καὶ θά βρῆτε. Τό ἔρριξαν λοιπόν καὶ δέν μπόρεσαν νά τό ἀνασύρουν ἀπό τό πλήθος τῶν ψαριῶν. Λέγει λοιπόν ὁ Μαθητῆς ἐκεῖνος τόν ὁποῖο ἀγαποῦσε ὁ Ἰησοῦς στόν Πέτρο· ὁ Κύριος εἶναι. Ὁ Σίμων λοιπόν ὁ Πέτρος μόλις ἄκουσε ὅτι εἶναι ὁ Κύριος, φόρεσε βιαστικά τόν ἐργατικό σάκκο του, γιατί ἦταν σχεδόν γυμνός, καὶ ρίχθηκε ὀρμητικά στή θάλασσα· ἐνῶ οἱ ἄλλοι Μαθητῆς ἦλθαν μέ τό πλοιαρίο, διότι δέν ἦταν μακριά ἀπό τὴν ξηρά, ἀλλά περίπου διακόσιους πήχεις (150 μέτρα) σέροντας τό δίχτυ μέ τά ψάρια. Μόλις λοιπόν ἀποβιβάσθηκαν στήν ξηρά, βλέπουν ἔτοιμα ἀναμμένα κάρβουνα καὶ ἓνα ψάρι τοποθετημένο ἐπάνω τους καὶ ψωμί. Λέγει σ' αὐτοῦς ὁ Ἰησοῦς· φέρετε ἀπό τά ψάρια πού πίασατε τώρα. Ἀνέβηκε λοιπόν στό πλοῖο ὁ Σίμων Πέτρος καὶ ἔσυρε ἐπάνω στήν ξηρά τό δίχτυ γεμάτο ἀπό ἑκατὸν πενήντα τρία μεγάλα ψάρια. Καὶ μολονότι ἦταν τόσο πολλά καὶ μεγάλα, δέν σχίσθηκε τό δίχτυ. Λέγει σ' αὐτοῦς ὁ Ἰησοῦς· ἐλάτε τώρα νά πάρετε τό πρωϊνό σας. Καὶ ἀπό σεβασμό κανεὶς ἀπὸ τῶν Μαθητῶν δέν τολμοῦσε νά τόν

ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν. Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερῶθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

ΙΑ'. ΕΩΘΙΝΟΝ

Κατὰ Ἰωάννην. (ΚΑ'. 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾶς με; λέγει αὐτῷ· ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες, ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποῖω θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν Μαθητὴν ὃν

ἐξετάσει καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ποιός εἶσαι ἐσύ, ἐπειδὴ γινώριζαν ὅτι εἶναι ὁ Κύριος. Ἔρχεται λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ παίρνει στά χεῖρια του τὸν ἄρτο (τὸ ψωμί) καὶ τὸν μοιράζει σ' αὐτούς καὶ τὸ ψάρι ἐπίσης. Αὐτὴ ἦταν ἡ τρίτη φορὰ πού φανερώθηκε ὁ Ἰησοῦς στοὺς Μαθητάς του, ἀφ' ὅτου ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

ΙΑ'. ΕΩΘΙΝΟ

Κατὰ Ἰωάννην. (ΚΑ'. 15-25).

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ φανερώθηκε ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητές του, ἀφοῦ ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς καὶ λέγει στὸν Σίμωνα Πέτρο· Σίμων γιέ τοῦ Ἰωνᾶ, μέ ἀγαπᾶς περισσότερο ἀπ' αὐτούς; τοῦ ἀπαντᾷ· ναί, Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις ὅτι σέ ἀγαπῶ. Τοῦ ἀπαντᾷ (ὁ Κύριος)· βόσκει τὰ λογικά μου ἀρνάκια. Τοῦ λέγει πάλι γιὰ δεύτερη φορὰ· Σίμων γιέ τοῦ Ἰωνᾶ μέ ἀγαπᾶς; τοῦ λέγει· ναί, Κύριε, Ἐσύ γνωρίζεις ὅτι σέ ἀγαπῶ· τοῦ λέγει· βόσκει τὰ πρόβατά μου. Λέγει σ' αὐτόν γιὰ τρίτη φορὰ· Σίμων γιέ τοῦ Ἰωνᾶ μέ ἀγαπᾶς; λυπήθηκε ὁ Πέτρος, γιατί τοῦ εἶπε γιὰ τρίτη φορὰ, μέ ἀγαπᾶς, καὶ τοῦ εἶπε· Κύριε, Ἐσύ ὅλα τὰ γνωρίζεις, Ἐσύ γνωρίζεις ὅτι σέ ἀγαπῶ. Τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀλήθεια ἀλήθεια σοῦ λέγω, ὅταν ἦσουν νεώτερος, ἐζώνες μόνος τόν ἑαυτό σου καὶ βάδιζες ὅπου ἤθελες· ὅταν ὅμως γεράσεις, τότε θά ἀπλώσεις τὰ χεῖρια σου καὶ ἄλλος θά σέ ζώσει καὶ θά σέ ὀδηγήσῃ ὅπου δέν θά θέλεις. Καὶ τό εἶπε αὐτό ὑποδηλώνοντας μέ ποιό θάνατο θά δοξάσει τόν Θεό. Καὶ ἀφοῦ εἶπε αὐτό, τοῦ λέγει· ἀκολούθησέ με. Καὶ ἀφοῦ στράφηκε πίσω ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴ πού ἀγαποῦσε ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀκαλουθεῖ, ὁ ὁποῖος καὶ ἔπεσε

<p>ἤγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σύ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ Μαθητῆς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει, καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτος ἐστὶν ὁ Μαθητῆς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.</p>			<p>στό στῆθος του κατά τό Μυστικό Δεῖπνο καί εἶπε· Κύριε, ποῖός εἶναι αὐτός πού θά σέ παραδώσει; αὐτόν βλέποντας ὁ Πέτρος λέγει στόν Ἰησοῦ· Κύριε, καί αὐτός τί θά γίνε; τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν ὑποτεθεῖ ὅτι θέλω νά μένει αὐτός (στή ζωή) μέχρι νά ἀπανεέλθω (στή δευτέρα παρουσία), τί σέ ἐνδιαφέρει; Ἐσύ ἀκολούθησέ με. Διαδόθηκε λοιπόν ὁ λόγος αὐτός μεταξύ τῶν ἀδελφῶν, ὅτι ὁ Μαθητῆς ἐκεῖνος δέν πεθαίνει· Καί δέν τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς ὅτι δέν πεθαίνει, ἀλλά ἐὰν ὑποτεθεῖ ὅτι θέλω νά μένει αὐτός (στή ζωή) μέχρι νά ἀπανεέλθω (στή δευτέρα παρουσία), τί σέ νοιάζει ἐσένα; Αὐτός εἶναι ὁ Μαθητῆς ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νά δίνει τή μαρτυρία του γί' αὐτά καί ὁ ὁποῖος τά ἔγραψε, καί γνωρίζουμε ὅτι εἶναι ἀληθινή ἡ μαρτυρία του. Ὑπάρχουν βέβαια καί ἄλλα πολλά, ὅσα ἔκανε ὁ Ἰησοῦς, τά ὅποια ἂν γραφόταν τό κάθε ἓνα λεπτομερῶς, νομίζω ὅτι οὔτε ὅλος ὁ κόσμος δέ θά χωροῦσε τά βιβλία πού θά γράφονταν. Ἀμήν.</p>
--	--	--	---